

RATTLESNAKE PETE

RATTLESNAKE PETE

Ron Bronckers
Wethouder Meertensstraat 14
6325 DB Berg en Terblijt
ronbronckers@zonnet.nl

Inleiding

In een themanummer over ratelslangen mag Peter P. Gruber alias *Rattlesnake Pete* niet ontbreken. Het voornemen bestaat om in dit periodiek in de toekomst meer aandacht te besteden aan dit boeiende personage en derhalve volgt hier slechts een korte introductie.

Overzicht

Peter Gruber werd geboren in 1857 en was de oudste van negen kinderen. Zijn ouders, immigranten uit Beieren, vestigden zich in Oil City (Pennsylvania) waar zijn vader een café-restaurant runde. Hij leerde alles over ratelslangen van de *Native Americans*, die dichtbij in de heuvels leefden. Zijn leergierigheid en respect voor de indianen zorgden ervoor dat zij hem alles leerden over hun traditionele manier van leven en kennis over slangen en de natuur.

Het was in zijn familierestaurant dat Peter voor het eerst de ratelslangen tentoonstelde die hij ving. Hij deed ze in een doos met een rooster er bovenop, zodat de bezoekers ze konden zien. De slangen werden al snel een attractie, waardoor mensen bleven komen. Kort daarna bouwden hij en zijn beste vriend een miniatuurweergave van een werkende oliebron en goudmijn, die ze tevens in het restaurant plaatsten.

Als tiener had Peter de ambitie om smid te worden en hij ontving een aanbieding om naar Cleveland (Ohio) te gaan om het vak

Ron Bronckers
Wethouder Meertensstraat 14
6325 DB Berg en Terblijt - The Netherlands
ronbronckers@zonnet.nl

Introduction

Any theme issue on rattle snakes can not go without Peter P. Gruber aka *Rattlesnake Pete*. I plan to tell more on this interesting character in this journal in the future so the following is no more than just a brief introduction.

Overview

Peter Gruber was born in 1857 and was the oldest of nine children. His parents, immigrants from Bavaria Germany, settled in Oil City (Pennsylvania) where his father ran a bar-restaurant. He learned all about rattle snakes from the Native Americans, who lived in the hills nearby. Because of his curiosity and respect for the native Americans they taught him everything on their traditional way of life and on snakes and the natural world.

In his family's restaurant Pete first exhibited the rattlesnakes that he caught. He put them in a box with a screen on top so visitors could see inside. The snakes soon became an attraction that kept people coming in. Soon after, he and his best friend built a miniature display of an operating oil well and a gold mine, and set them up in the restaurant, too

Pete's teenage ambition had been to become a blacksmith and he had received an offer to move to Cleveland, Ohio, to learn the trade of railroad engine construction working for the Lake Shore Railroad. His fa-

*Rattlesnake Pete geflankeerd door twee van zijn geliefde Sint Bernhardshonden ca. 1900 (Coll. R.J.C. Bronckers).
Rattlesnake Pete flanked by two of his beloved St Bernard dogs, ca. 1900 (Coll. R.J.C. Bronckers).*

van locomotiefconstructeur te leren bij de *Lake Shore Railroad*. Echter, zijn vader had hem nodig in het restaurant en wilde dat hij het bedrijf zou voortzetten. Ondanks dat hij eigenlijk weg wilde, deed hij wat zijn vader van hem verlangde.

Uiteindelijk verliet hij het ouderlijk huis in 1893, nadat een overstroming en brand Oil City op 5 juni van het vorige jaar hadden verwoest. Hij wilde bewijzen dat hij op zichzelf succesvol kon zijn. Toen zijn vader met pensioen ging en een koper vond voor het gebouw, kreeg hij de zegen van zijn ouders, en verliet zijn geboorteplaats samen met zijn vrouw Margaret en hun twee dochters Inez en Edith. Hij was vooraan in de dertig en nam uit Oil City zijn museum, slangen en de reputatie mee die hij had verworven.

Op zoek naar een locatie voor zijn café-restaurant, kwam hij in Pittsburgh (Pennsylvania) terecht, maar de gemeenteambtenaren gaven hem geen toestemming om slangen

ther needed him in the restaurant, however, and it was Joseph's desire that Pete learn the restaurant business and carry on its operation. Despite that Pete really wanted to move out he did what his father wanted him to do and stayed.

He finally left home in 1893 after a flood and fire had devastated Oil City on June 5th of the previous year. He wanted to prove that he could succeed on his own. After his father retired from the restaurant business and found a buyer for the building, Pete received his parents' blessings and left his hometown with his wife, Margaret, and two daughters, Inez and Edith. He was in his early 30's and took away from Oil City his museum, his snakes, and the reputation that he had earned

Looking for a place to open up a bar-restaurant, he ended up in Pittsburgh but learned that city officials there would not permit him to operate a saloon in which he

te houden in zijn etablissement. Ook in Jamestown (New York) en Buffalo (New York) had hij geen geluk. Uiteindelijk vond hij een geschikt gebouw in stadswijk 1 in Rochester (New York) op nummer 8-10 Mill Street. De mensen vertelden hem dat hij het nog geen drie maanden zou volhouden vanwege de bendes in deze ruige buurt. Maar Gruber zegevierde, en dit kwam door zijn diplomatie in de omgang met mensen en, wanneer nodig, door de fysieke kracht die hij kreeg tijdens zijn jonge jaren als atleet en smidsleerling, en zijn onverschrokken reputatie vanwege het hanteren van giftige slangen.

Rattlesnake Pete hield van iedereen en iedereen hield van hem. Hij was altijd beleefd en een gentleman, ondanks zijn onaankelike bijnaam. Er was nooit ruzie in zijn zaak. Peter was boxer geweest en zwemmer van naam tijdens zijn jeugd, en drukmakers respecteerden de fysieke kracht en stalen zenuwen van de man die op jacht ging naar ratelslangen in de Bristol Hills en 33 beten van ratelslangen en koperkoppen overleefde. En dan was er altijd nog op zijn minst een soort sint-bernardshond in de buurt van zijn baas (zie afbeelding 1). Ten dage van de pleziertreinen stevende het plattelandsvolk altijd af op *Rattlesnake Pete's* en verhaalden maandenlang over zijn wonderen.

Het café-restaurant, annex museum, was gevuld met de vreemdste spullen. Zijn broer verhuisde naar Rochester en werkte in de begindagen in het museum als manager. Een kleine greep uit de omvangrijke collectie: 500 pijlpunten, een kalf met twee hoofden, een 3.000 pond zwaar opgezet Percheronpaard, bakken gevuld met kronkelende slangen, potten met gepekeld hersenen, het gewicht gebruikt tijdens de laatste ophanging in de stad, een Egyptische mummie en een bijl gebruikt door een man die daarmee zijn vrouw had vermoord. Maar Peter was vooral bekend vanwege het hanteren van allerhande soorten slangen en zijn kennis van de medicinale eigenschap-

kept snakes. From there, he scouted for locations in Jamestown, N.Y., and Buffalo, N.Y., also with no luck. Finally Pete found a suited location in Precinct 1 in Rochester (New York) on number 8-10 Mill Street. People told him that he wouldn't last three months on Mill Street because of the gangs into whose territory he was moving. It was a rough area. But Pete prevailed, having done so by his diplomacy in dealing with people and, when necessary, by the physical strength that he had gained in his early years as an athlete and a blacksmith's apprentice, and by his fearless reputation for handling poisonous snakes

Rattlesnake Pete liked everybody and everybody liked him. He was always courteous, always a gentleman despite his forbidding nickname. There was never any rumpus in his place. Pete had been a boxer and a swimmer of repute in his youth and roisters respected his physical strength and the steel-nerved courage of the man who hunted rattlers in the Bristol Hills and who had survived the bites of 29 rattlers and four copperheads. And there was always at least one, sometimes four, of the giant St. Bernards around their master (see figure 1). In the days of the excursion trains, country folk always made a beeline for Rattlesnake Pete's. They talked about its wonders for months.

The bar-restaurant was filled with the strangest of things. Pete's brother, Joseph Jr., also moved to Rochester and worked in the museum as its manager in the early days. A few examples from the extensive collection: 500 arrow heads, a two-headed calf, a 3000 pound heavy stuffed Percheron horse, boxes filled with slithering snakes, pots with pickled brains, the weight used at the last public hanging in the city, an Egyptian mummy and an axe used by a man to kill his wife. But Pete was mostly known for handling all kinds of snakes and his knowledge on snake poison, herbs and tonicums as well as for his claim to be able to cure

pen van slangengif, kruiden en tonica, als ook voor zijn claim dat hij struma kon genezen door een levende slang rond de nek van een getroffen persoon te wikkelen.

Rond 1910 leefde hij met zijn gezin in stadswijk 12 en hadden ze vijf kostgangers. Behalve de slangen en curiositeiten in zijn museum, behield Peter een levenslange interesse voor mechanische apparaten en machines. In een brief die hij schreef aan *The Rudolph Wurlitzer Company* op 14 maart 1912 verklaarde hij hoe hij zo'n achttien jaar eerder een stuiver-in-de-gleuf toestel had gemaakt en in een muziekinstrument had geïnstalleerd dat hij toen had. Op die manier ontwikkelde hij de eerste Amerikaanse pianola die werkte op munten.

Zijn carrière als slangenafrichter en museumondernemer overspande meer dan veertig jaar. Hij werkte voor het laatst in zijn museum in december 1931 en zijn manager toentertijd, Frederick M. Smith, runde de zaak tijdens zijn afwezigheid. Peter stierf op 11 oktober 1932 in zijn huis aan 687 Averill Avenue in Rochester's huidige South Wedge.

De toekomstige exploitatie van het museum was in handen van de executeurs, Peters dochter Inez en zijn advocaat Earl F. Case. De uitvoerders kregen volledige bevoegdheid om het museum open te houden of iets of alles te verkopen. Het museum sloot spoedig na Peters dood en delen van zijn collectie zouden verkocht en verplaatst worden. Het uitelkaar vallen van de collectie was niet te stoppen en wat restte eindigde in een troosteloze schuur in Adams Street. Onder de restanten bevond zich Cleopatra en de aspis die haar gebeten had. Waar zijn ze gebleven?

Bron

URL: http://www.crookedlakereview.com/articles/136_167/143fall2007/143robortella.html

struma by wrapping a living snake around the neck of the patient.

By 1910, Pete and his family were living in the 12th Ward and they had taken in five boarders. In addition to the snakes and oddities in his museum, Pete continued his lifelong interest in mechanical contraptions and machines. In a letter he wrote to the Rudolph Wurlitzer Company on March 14, 1912, he explained how about 18 years earlier he had made a nickel-in-the-slot device and installed in it a musical instrument he had at the time, creating America's first coin-operated nickelodeon piano.

His career as a snake handler and museum director spanned more than 40 years. He last worked in his museum in December 1931 and his manager at the time, Frederick M Smith ran the business in his absence. Pete died on October 11 1932 in his house on 687 Averill Avenue in Rochester's present day South Wedge.

The future exploitation of the museum was in the hands of the executors Pete's daughter Inez and his lawyer Earl F. Case. They were given full authority to keep the museum open, or sell any or all of it. The museum closed soon after Pete's death and parts of the collection were to be sold or moved. The disintegration of the collection could not be stopped and what was left ended up in a dismal barn in Adams street. Among what was left were Cleopatra and the asp that bite her. Where have they gone?

Source

URL: http://www.crookedlakereview.com/articles/136_167/143fall2007/143robortella.html